

MAI

Mehis Heinsaar. "Pingeväljade aednik". lk 32-33	3-4
Mehis Heinsaar. "Pingeväljade aednik". lk 42-43	5-6

Lend

Olen kesköine puu
tasa kahisev, kaitsev
ja uinutav,
midagi tumedat
hingab mu võras,
on ohtlikult vait –

nüüd avab ta silmad,
nüüd vallandab tiivad
ja lahvatab lendu-

sumeda maa kohal liueldes
madalalt, madalalt
valvsalt ja hääletult
näevad mu silmad
kõike taas selgemalt päevast –
olen janu ja nälg,
olen vaenuta varitsev
kurjus.

Üle söötijäänd
heinamaa hõljudes
märkan,
miski liigutab rohus,
miski kaisetu,

rammus ja hirmund-
sööstan ala
ning järgmisel hetkel
ta rapleb mu küüniste vahel –
rebin ta kaheksaks,
kugistan sealsamas alla
ja roidun,

valgus mu silmades tuhmub
ja ükskõiksus naaseb.

Kohmakail tiibadel
laperdan tagasi
iidvana puu juurde,
peitun võrade vahele,
tõmbun tagasi
tüvesüü õõnsusse,
sulgen silmad
ja tardun.

Olen kesköine puu
tasa kohisev, kaitsev
ja uinutav,
midagi tumedat
hingab mu sees,
on ohtlikult
vait.

Keskpäevatühjus

paneb käe diskreetselt su õlale
ja vaatab oma laugudeta silmadega
vaikides otsa - seni kui alistud.
Siis viipab ta sind oma kitsasse venesse
ja te sõuate allavoolu.

See on imelik jõgi.
Voolates kuhtuvaist linnadest läbi,
näed ainult põgusalt kaldapealseisjaid -
ometi tead nendest enam kui endast.
Ühele lehvitad
kellega vestelnud oled kord unes,
teisele midagi hõikad,
mida too juba ammu tead.
Viimaks randute
roostikku kasvanud
kaldal.

Seal järgned sa talle
üle põuaste nõmmede
valgesse, luitunud torni.
"Siin ta siis elabki," mõtled.
Seintel seieriteta kellad,
ümberlääind tindipott laual,
kõikjal hõljumas

unustus,
tolm.

Vaikselt,
kuid isanda häälel,
siis palub ta mängida endaga täringuid
mille ühelgi küljel numbreid ei ole.
Aru saamata reegleist
kaotad sa talle ikka ja jälle,
juues kõrvale rammusat veini
mis ometi purju ei tee.
Pärastlõunal, enne
kui luba sul minna,
veel ennustab tulevikku
märgitud kaartide pealt.

Saatma sind ta ei tule.
Sõudes tagasi vastuoolu,
raevukalt, viimase jõuga,
naased õhtuks taas koju
ja väsinult toolile vajud,
kuigi -

teinud ju pole
sa õieti midagi,
ega käinud kaugemal
toast.